

ВАЖЛИВІСТЬ ФІНАНСОВИХ ПОКАЗНИКІВ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ СТРАТЕГІЇ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ

Корецька С. О., канд. екон. наук, професор

Єфіменко Л. М., аспірант, старший викладач кафедри менеджменту організації
Мелітопольського відокремленого підрозділу Запорізького інституту економіки
та інформаційних технологій

Українські промислові підприємства в умовах жорсткої ринкової конкуренції потребують довгострокового стратегічного планування своєї діяльності, що є одним із способів вирішення проблеми підвищення фінансових показників ефективності підприємства при повному використанні ресурсів. У господарській практиці може бути запропоновано велика кількість стратегічних альтернатив розвитку та зростання фірми в ринкових умовах. Однією з таких альтернатив є стратегія диверсифікації.

Фірми, що застосовують диверсифікацію, можуть проникати в нові для них сфери бізнесу шляхом придбання вже функціонуючих підприємств, а не за допомогою створення нового філіалу в межах єдиної корпоративної структури. Така стратегія базується на тому, що зростання підприємства за рахунок поглинання інших фірм підвищує стабільність акцій. При цьому пошук концентрується навколо компаній, які пропонують можливість для отримання швидкої віддачі за рахунок свого особливого положення. До таких компаній належать:

- 1) компанії, чия вартість занижена. У цьому випадку існує можливість у подальшому продати цю компанію за більш високу ціну та отримати прибуток;
- 2) компанії, що мають фінансові труднощі. Такі фірми придбаваються за договірними цінами та шляхом перебудови за рахунок фінансових ресурсів та управлінських ноу-хау материнської компанії та можуть бути або стати джерелом отримання високого та сталого прибутку, або брати продажі із прибутком;
- 3) компанії, які мають великі можливості для зростання, але позбавлені можливості інвестування. Такі підприємства стають

об'єктом диверсифікації для фінансово сильних фірм, що вже вичерпали свої можливості для зростання своїх розроблених сфер бізнесу.

При застосуванні корпоративної стратегії диверсифікації виробництва існує ряд переваг:

- комерційний ризик розсіяний серед безліч різноманітних галузей промисловості, що робить підприємство менш залежним від проблем, які можуть виникнути в будь-якій сфері діяльності;
- фінансові ресурси можуть бути своєчасно вкладені в ту сферу діяльності, що забезпечить отримання високого та сталого прибутку, а також на поширення виробництва в перспективних галузях;
- внутрішня норма прибутку підприємства стабілізується, оскільки більш не буде залежати від циклічності розвитку галузі.

Таким чином, застосування стратегії диверсифікації дає змогу максимально підвищувати фінансові результати підприємства при мінімізації ризику, що є особливо важливим для промисловості України при складному нестабільному розвитку сьогодення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ястремська О. М., Гриньов А. В. Якість формування фінансової стратегії підприємства // Фінанси України .– 2006.– № 6.– С. 121 – 128.
2. Афанасьєв Є. В. Моделювання фінансового ризику багатоцільових рішень в управлінні прибутковістю промислового підприємства // Фінанси України .– 2006.– № 3.– С. 46 – 55.
3. Стратегии бизнеса: аналитический справочник / Под общей ред. академ. РАЕН, д. э. н. Г. Б. Клейнера.– М.: КОНСЭКО, 1998.

